

ת"פ 68051/09 - מדינת ישראל נגד רפאל פליקס סרובי, יוני יצחק בלנזה ת.ג.

בית משפט השלום בראשון לציון

17 יולי 2017

ת"פ 68051-09 מדינת ישראל נ' סרובי(עוצר) ואח'

מספר פל"א 410687/2016

לפני כבוד השופט שירלי דקל נוה
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. רפאל פליקס סרובי
2. יוני יצחק בלנזה ת.ג.

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד מאור לנדר

נאשם 1 וב"כ: עו"ד אבי אלפסי

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. נאשם 1 הודה והורשע, במסגרת הסדר בין הצדדים, בעובדות כתוב אישום מתוקן, ובעברות של קשרית קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וייבוא סם מסוכן בצוותא חדא לפי סעיף 19+13 א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין).

בהתאם לחיק הכללי של כתב האישום המתוקן, נאשם 1 יונקל סעדה (להלן: "יונקל") הימם מכרים של הקטינה א.ג. לידת שנת 1999 (להלן: "א.ג."), שהינה בת זוגו של נאשם 2. נאשם 2 יונקל הימם אזרחי צראפת, אשר עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררו יחד. עובר ליום 16.9.17, קשו נאשם 2, יונקל וא' קשר לביצוע פשע שטרתו "יבוא סם מסוכן מסווג חשיษ במשקל של כ-2 ק"ג (להלן: "הسم") מצרפת לישראל (להלן: "שירות הקשר").

עמוד 1

במסגרת הקשר ולשם קידומו, במועד שבו ידוע במדיק למאשימה, עובר לתאריך 17.9.16, ולבקשתם של נאשム 2 יונקל, יצרה א' קשר טלפוני עם נאשム 1 והציעה לו לוטס לצרפת וליבא את הסם וזאת בתמורה כספית (להלן: "ההצעה"), אך נאשム 1 סירב. בהמשך, טלפונו נאשム 2 ו-א' לנאשム 1, אך הוא עמד בסירובו.

ביום 17.9.16 או בסמוך לכך, נפגשו הנאשמים, יונקל וא'. נאשム 2 יונקל שוחחו עם נאשム 1 אודות ההצעה, לרבות התמורה הכספי שעתיד יהיה לקבל נאשム 1 בסך של כ-3,000 אירו. במעמד זה קשר נאשム 1 קשר עם נאשム 2, יונקל וא' והסכים להצעה.

ביום 18.9.16, במסגרת הקשר ולצורך קידומו, הגיעו הנאשמים יונקל (להלן: "השלשה") למשרד נסיעות, שם רכשו יונקל ונאשム 2 כרטיס טיסה הלוך וחזור עבור נאשム 1, תמורה שילמו סך של כ-950 אירו.

השלשה הגיעו לדירה בה התגוררו נאשム 2 יונקל, שם מסרו לנאשム 1 מזודה ריקה מתוכן לצורך הנסעה וההעברת הסם (להלן: "המזודה"). בנוסף, שילמו נאשム 2 יונקל לנאשム 1 סך של כ-250 ₪ עבור הנסעה במוניות לשדה התעופה בן גוריון.

ביום 18.9.16 נסע נאשム 1 עם המזודה במוניות לשדה התעופה בן גוריון ועלה על טיסה לפראיז, צרפת. לאחר שנחת בפריז, אספו את נאשム 1 שני אחרים בשם דילן וראובן. בהמשך למחרה, הגיעו נאשם 1 דילן לבתו של דילן בפריז, שם הכנסו דילן לתוך המזודה 20 חבילות ארוזות של הסם במשקל כולל של כ-1,900 ק"ג (להלן: "הסתם").

ביום 19.9.16, הסיע ראובן את נאשם 1 מהדירה בפריז לשדה התעופה. נאשם 1 עלה לטיסה לישראל ובאותה תקופה המזודה ובה הסם. מספר שעות לאחר מכן, נחת נאשם 1 בנמל התעופה בן גוריון שבאתמתהו הסם, יצר קשר עם יונקל, נאשם 2 וא' והודיעם כי נחת בישראל. לאחר מספר דקות נעצר על ידי רשות המס עם הסם. נאשם 2, יונקל וא' המתו נאשם 1 בשדה התעופה בן גוריון.

הסדר הדינמי בין הצדדים

2. במסגרת ההסדר בין הצדדים תוקן כתוב האישום כמפורט לעיל, נאשם 1 הודה והורשע בכתב האישום המתואם, ולאור גילו הצעיר, נשלח לקבלת תסקירות חובה מטעם שירות המבחן. הוסכם בין הצדדים כי ב"כ נאשם 1 יהיה רשאי להביא ראיות לעונש לגבי שיתוף הפעולה של נאשם 1 עם המשטרת ולגבי נסיבות ביצוע העבירה.

تسקיר שירות המבחן

3. אפרט להלן בתמצית את תוכן הتسקיר שהוגש בעניינו של נאשם 1 -

נאשם 1 בן 18 וחצי שנים, לצד צרפת, עליה לארץ עם אמו לראשונה בהיותו בן 8 שנים. בגיל 13 נאשם 1 ואמו חזרו לצרפת, על רקע קשיים כלכליים, התפרצויות מחלת הנפשית של האם וקשיים שהנאשם חווה במישור החברתי. לאחר כשנתיים, בהיותו בן 15, שבו נאשם 1 ואמו לגור בארץ, אך נאשם 1 התקשה להשלים את לימודיו ונשר ממערכת החינוך לאחר שנה.

נאשם 1 קיבל פטור משירות צבאי ככל הנראה על רקע קשיי הנפשיים, בהמשך, הגיע בקשה חוזרת להתגייס, אך לא סיים הליך זה עקב מעטו בתיק דן.

נאשם 1 הינו בן זקנים להוריו, שהתגרשו סמוך ללידתו. אביו של נאשם 1 מתגורר בצרפת, אחיו ואחותו גדלו עם אביו. אמו של נאשם 1 חולה בסכיזופרניה ומתקבלת קצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי. נאשם 1 מהוות עבורה אמו גורם תמייה משמעותית ומשמעות לה בח"י היומיום.

צין בתסוקיר כי במסגרת הלילីי המעצר שהתנהלו נגד נאשם 1 ניתן צו פיקוח מעצר, ונאשם 1 שולב בקבוצה לעצורי בית המנהלת על ידי שירות המבחן. באותה עת התרשם שירות המבחן כי נאשם 1 מתתקשה לבדוק את התנהוגותם הביעיתית, בעל עדמות קורבןיות ומתתקשה בבחינה ובזיהוי קשריו השולטים ודפוסי התנהוגותם שהובילו לביצוע העבירות. כמו כן, צין כי נאשם 1 מסר לשירות המבחן דגימות שתן שנמצאו נקיות משורדי סם.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 גדול ברקע משפחתי מורכב, שאופיין בחוסר יציבות ובעייתיות בתפקוד הדמויות ההורות, כי לנאשם 1 קוויארישיות לא בשלים, והוא לוקח על עצמו תפקידים הוריים שאינם מותאמים לגילו וליכולותיו. להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירות קשיי ההסתגלות שגילו נאשם 1 לאורך השנים, העובדה שחבר לחברת שולית בעייתה, מצוקותיו הרגשיות והכלכליות והקושי להציג לעצמו גבול ברור.

שירות המבחן פירט בתסוקירו את גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות ואת הסיכון לשיקום, צין כי הוא ער לחומרת מצבו של נאשם 1 ולעובדה כי הוא מתתקשה להבין את הבעיתיות במצבו.

צד זאת, שירות המבחן התרשם כי קיימת נזקנות בולטת להשתלבות בטיפול, והוסיף כי שילוב נאשם 1 בהליך שיקומי-טיפול עשוי לסייע לו בהתמודדות עם מצבו ולצמצם את הסיכון להישנות התנהוגות עברינית. נאשם 1 הביע נוכנות לכך, ושירות המבחן צין כי נראה שהוא מגלה באופן ראשון צורך לטיפול ובשינוי דפוסי התנהוגותו. לפיכך, שירות המבחן המליץ על העמדתו של נאשם 1 בצו מבחן למשך שנה, במהלךו ישולב בטיפול מתאים.

כמו כן, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מרתיעה בדמות מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות, שתהווה ענישה מרתיעה ומציבת גבול ותאפשר את השתלבותו של נאשם 1 בטיפול מתאים.

טייעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המשימה הפנתה לעובדות כתוב האישום המתוקן לפיהן נאשם 1 קשור עם אחרים, וטענה כי מדובר בעבירות מתוכננות, שבוצעו על רקע בצע כסף נוכח המצוקה הכלכלית ממנה סובל נאשם 1. קשירת הקשר הייתה

עם מספר אנשים, לרבות עם קטינה, נדרשו מעברים בין מדינות והיה צורך "לרמות" את הגורמים האמורים על בקרת הגבולות ובתחומו של הציבור. כן ה抬起头ה ב"כ המאשימה לעובדה כי נאשם 1" בא 20 חבילות סמ מסוג חשש, במשקל של כמעט 2 קילו, וטענה כי הדבר מלמד על החומרה שבמעשיו של נאשם 1 ועל הפגיעה המשמעותית בערכיהם החברתיים המוגנים של שמירה על בריאות הציבור.

ב"כ המאשימה טענה כי יבוא סמ בכמות כזו גדולה, מצביע על רצונם של המייבאים להפיקו בקרבת הציבור ולהרוויח כסף, ואם הסם לא היה נתפס, היה נגרם לציבור נזק גבוה.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי יתר המעורבים נדונו לעונשי מאסר - על נאשם 2 הוטלו 10 חודשים מאסר בפועל וענישה נלווה ועל יונקל הוטלו 15 חודשים מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי בגין 5 חודשים וכן ענישה נלווה. ב"כ המאשימה עתרה להשתת על נאשם 1 שש שנים וחמש מאסר בפועל, בשל העובדה שחלקו ביצוע העבירות היה הקטן ביותר מבין כל יתר המעורבים בפרשה.

אשר לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה כי נאשם 1 נעדר עבר פלילי וכי הוא נטל אחראיות על מעשיו. עם זאת, טענה כי מתקיר שירות המבחן עולה כי נאשם 1 אינו מבין את חומרתן של העבירות שביצע ומתקשה להבין את הבעייתיות במצבו.

ב"כ המאשימה טענה כי נכון הסיכון להישנות עבירות בעתיד כעולה מתקיר שירות המבחן, בשל העובדה שנאשם 1 חסר מעגלי תמייה, וטרם החל לטיפול מתאים, יש לדוחות את המלצות שירות המבחן.

ב"כ המאשימה טענה כי יש לקוות שעונש מאסר אחרי סORG ובריח יגיס את נאשם 1 באופן מלא לטיפול ויגרום לו להבין כי עליו לעורוך שינוי משמעותי באורחות חייו, לאחר שכל התקופה בה הוא נמצא תחת צו פיקוח מעצר לא סיהעה לו להבין את הבעייתיות במצבו.

ב"כ המאשימה טענה כי מצופה היה מנאשם 1, שהסתבר בפלילים בעבירות כאלו חמורות, לראשונה בחיו, יושיט יד על מנת לקבל סיוע משירות המבחן, אולם הדבר לא קרה.

בסיום טיעונה לעונש, עתרה ב"כ המאשימה לגזר על נאשם 1 שש שנים וחמש מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרמייע, קנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

5. ב"כ נאשם 1 טען כי מתחם הענישה בעניינו של נאשם 1 שונה מתחם הענישה בעניינם של הנאים האחרים. לשיטתו, יש לקבוע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשים שיכל וירצוז בדרך של עבודה שירות ועד למאסר בפועל בין 12 חודשים.

ב"כ נאשם 1 טען כי על בית המשפט לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות ואת חלוקת התפקידים בין שלושת המעורבים, דהיינו, שני הנאים יונקל, שנדון בכתב אישום נפרד.

ב"כ נאשם 1 טען כי נאשם 1 שימש כבלדר, והוסיף כי אף ב"כ המאשימה טענה כי חלקו של נאשם 1 בעבירות היה קטן מזה של יתר המעורבים.

ב"כ נאשם 1 טען כי נאשם 2 הוא היוזם והmdiח, יחד עם א', בת זוגו, וכי הוא שהפעיל אותה. ב"כ נאשם 1 טען כי בהתאם לחומר הראיות, נאשם 2 ו-א' ניצלו את העובדה שנאשם 1 היה מאוהב בעבר ב-א', لكن בתקילה א' התקשרה לנאשם 1 והצעעה לו ליטוס לצרפת, אך הוא סירב. בהמשך, א' ונאשם 2 התקשרו בשנית לנאשם 1, חזרו על ההצעה, ונאשם 1 עמד בסירובו. לטענת ב"כ נאשם 1, העובדות מצביעות על שידול והדחה, כשנאשם 2 ו-א' הכירו את נסיבותו של נאשם 1 ואת המזקקה הכלכלית בה הוא שרוי.

עוד ציין ב"כ נאשם 1 כי נאשם 2 ויונקל רכשו את כרטיס הטיסה עבור נאשם 1, דאגו למזווודה ולתשלום עבור המונית בה נסע לשדה התעופה. כמו כן, נאשם 2 ויונקל הם שתכננו ויצרו קשר עם האנשים בצרפת שמסרו את הסם.

ב"כ נאשם 1 הדגיש בטיעונו את שיתוף הפעולה של נאשם 1 הודה בחקירותו במשטרה בנסיבות 매우 מפורטת, ומסר פרטים על כל השtellות הדברים, כפי שהם באו לביטוי בעובדות כתוב האישום המתוקן. זאת לעומת יתר המעורבים בפרשה שלא שיתפו פעולה. בהקשר זה הפנה ב"כ נאשם 1 להודעות שנגבו מנאשם 1 ומנאשם 2 במשטרה (טל/1-טל/2).

עוד טען ב"כ נאשם 1 כי נאשם 1 היה חשוף לאוימים מצד הנאים האחרים, והדבר עלה בעימות שערכה המשטרה ביניהם, והפנה לדוח עימות ולמזכירים (טל/3-טל/5).

ב"כ נאשם 1 ביקש כי בית המשפט יתחשב בנסיבות המשפחתיות המורכבות והקשות של נאשם 1, בהוד"תו, בחרטה ובצער שהביע נאשם 1 בבית המשפט, בשירות המבחן ובמשטרה.

ב"כ נאשם 1 טען כי נאשם 1, בשונה מהמעורבים האחרים, שוחרר בתנאי מעצר בית, היה תחת פיקוח שירות מבנן ובער הליך משמעוני, מבל' שהפר את תנאי השחרור.

ב"כ נאשם 1 עוד טען כי נאשם 1 לא היה מודע לחומרת מעשיו, אך עם הזמן שחלף והליך הפיקוח של שירות המבחן החל להבין זאת. ב"כ נאשם 1 טען כי לא ניתן להתייחס לתהליך ההפנמה של נאשם 1 כאל כזה שעובר אדם מבוגר, לנוכח גילו הצעיר ויכולותיו.

ב"כ נאשם 1 טען כי יש לקבוע את עונשו של נאשם 1 בחלק התיכון של מתחם העונשה לו עתר, והפנה לפסיקה. לחלוון, וככל שבית המשפט לא קיבל את מתחם העונש לו עתר, טען כי יש להגיע לאותה תוצאה עונשית של מסר בדרך של עבודות שירות תוך חריגה ממתחם העונשה מטען שיקום.

ב"כ נאשם 1 טען כי שיקולי השיקום לא היו רלוונטיים באשר ליתר המעורבים בפרשה - הטענה שהתקבל בעניינו של נאשם 2 לא הייתה חייבה, ויונקל היה בעל עבר פלילי, שככל מסר על תנאי שהוא תלוי ועומד נגדו.

ב"כ נאשם 1 הדגיש כי נאשם 1 היה בפיקוח מעצר מטעם שירות המבחן וכי הוא שיתף פעולה, לקח אחריות על המינויו לו, הביע חריטה, הסביר את המצב שהוביל אותו לבצע את העבירות, ושירות המבחן התרשם שקיימת נזקקות בולטות לטיפול ושיקום. לפיכך, עתר ב"כ נאשם 1 לאמץ את המלצות שירות המבחן. באשר לעתירת ב"כ המאשימה להטיל עונש של פסילת רישיון, הפנה לכך שרישומו של נאשם 2 לא נפסל.

ב"כ נאשם 1 טען כי אין להטיל על נאשם 1 קנס, בשל המזקקה הכלכלית הקשה שלו ושל אמו.

נאשם 1 ניצל את ההזדמנות לומר את דברו טרם גזירת הדין, ואמר כי הוא מצטער ומתחרט על מעשיו, מבין את חומרתם ולא יחוור עליהם.נאשם 1 טען כי במועד הרלוונטי לכטב האישום אמו הייתה במצב קשה, הוא היה איתה לבדו, לא ידע כיצד להתמודד עם מצבה ולא הבין עד כמה מעשיו חמורים.

אמו של הנאשם 1 העידה בבית המשפט טרם הטיעונים לעונש ומסרה כי הייתה נשואה לאדם אלים, שהיכה אותה لنגד עיניו של הנאשם 1, עת היה ילד קטן. עוד מסרה כי לאחר גירושה חלה בסכיזופרניה והייתה בדיכאון, ונאשם 1 עזר לה וסייע לה.

אמו של הנאשם 1 העידה כי היא מתקבלת קצבת נכות בסכום נמוך, שאינו מספיק לכוסות את שכר הדירה והוצאות הבית, וכן היא נאלצת לקבץ נדבות, ונאשם 1 רוצה לצאת לעבוד כדי לסייע לה.

דין והכרעה

6. נאשם 1 קשור עם הנאשם 2 ואחרים וייבא לארץ שני קילו סם מסוג חשש והוא שנסע לצרפת וייבא את הסם לארץ.

המחלוקה העיקרית בין הצדדים מתמקדת בשאלת האם יש להטיל על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל או לאפשר לו לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, כן חלוקים הצדדים ביחס לעונשה הנלוות שיש להטיל על הנאשם 1.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורכי גזירת העונש.

שתי הבעיות, קשירת הקשר וייבוא הסמים, היו חלק מתוכנית עברייןית אחת של הנאשם 1 ואחרים, ועל כן, יש לראות בעבירות אלו כחלק מאירוע אחד.

לשם קביעת עונשו של הנאשם 1, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בעונשה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם 1, לבין סוג ומידת העונש שיטול עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות העונשה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים המוגנים בעבירות יבוא סמים הם שמיירה על בריאות הגוף והנפש של הפרט ושמירה על שלום הציבור בכללותו. העונש המרבי הקבוע לעבירות הייבוא הוא עשרים שנות מאסר, ומצביע על החומרה בה ראה המחוקק להתייחס לעבירה זו.

אשר לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשוט - בע"פ 6717/09 אוזיפה נ' היועץ המשפטי לממשלה (10.12.10), ציון בית המשפט העליון כי עבירה זו:

"....אינה באה להגן על ערך חברתי מוגן קונקרטי, אלא היא בבחינת חומרת מגן נוספת סיבוב לערך החברתי המוגן על ידי העבירה לשיטת הgesmata נקשר הקשר... שמשמעותה של עבירת הקשר יקבע על פי משקלו של הערך הפלילי המוגן לפי העבירה שהיא מטרת הקשר".

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה מסווג זה הינה מדיניות ענישה מחמירה, שמתבטאת בדרך כלל בעונשי מאסר לירצוי מחורי סוג ובריח, כשהענישה נועדה לשרת את עקרון הגמול לעבריין על עיסוק בשם, העולול לסיכון חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו, להעביר מסר חד-משמעות של הרתעה ביחס לעבריין פוטנציאליים, ולשמש זאת אזהרה לכל מי שמתכוון לחתך חלק כל אחד מהפונקציות בשרשראת הסם, לשם ביעור נגע הסמים, וכדברי בית המשפט העליון בע"פ 11/5741 סוארה נ' מדינת ישראל (13.1.20):

"יש לציין כי עבירות הסמים שלא לשימוש עצמי, לרבות יבוא, מכוורות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים... לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה... נתון נוסף שמצוין על חומרת העבירה הוא העובדה עבירת יבוא. בצע הסם חוצה גבולות ולא מדובר רק בעברינות פנימית".

בהתייחס ספציפית לסם מסווג חשיש, ציון בית המשפט העליון בע"פ 6065/06 מדינת ישראל נ' חטואל (4.9.06) כי:

"אנו ערים לכך שמדובר בחשיש הנחשב לסם קל אלא שהמציאות, כמו מחקרים בתחום, מצביעים על כך שמדובר בשימוש ממכר בלבד עצמו אשר מוליך לשימוש בסם קשה יותר, כתוצאה כמעט בלתי מנענת".

מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא משמעותית, שעיה שנאים 1 וחבריו יבואו סמים במשקל של כשני קילו, והתכוונו להכניסם לתוך מדינת ישראל. אולי לא נתפסו, עלולים היו הסמים להיות מופצים בקרב הציבור, להביא להגדלת מעגל המשמשים בסמים ולהרחבה נגע הסמים.

הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות והרלוונטיות לעניינו, הין התכונן שקדם לביצוע העבירות -

בהתאם לעובדות המפורטות בכתב האישום, נאים 1 קשור עם נאים 2, יונקל וא', הם נפגשו, סיכמו על התמורה הכספייה שיקבל, והלכו יחדיו למשרד נסיעות כדי לרכוש כרטיס טיסה עבור נאים 1. בהתאם למסוכם ביניהם, נאים 1 טס לצרפת, יחד עם מזוודה שקיבל מנאם 2 ומונקל מבעוד מועד, היה בקשר עם דילן וראובן בפריז וקיבל מהם את הסם, חזר לארץ בטיסה ועם נחיתהו בארץ יצר קשר עם נאים 2 ועם יונקל.

הנזק שהוא עלול להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא הרחבת מעגל ציבור המשמשים בסמים. עם זאת, יש להציג כי פוטנציאלי הנזק לא התממש נכון תפיסת הסמים בשדה התעופה.

אין טענה כי נפעה יכולתו של הנאשם 1 להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעותו מעשהו.

במסגרת הנسبות הקשורות בבחירה העבירות על בית המשפט להתחשב בחילוקו היחסי של הנאשם בפניו בבחירה העבירות וכן במידת ההשפעה של אחר על הנאשם. במקרה דנן, מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי חילוקו היחסי של הנאשם 1 היה הנמוך ביותר משל יתר המעורבים בפרשה, בעוד שחלוקם של הנאשם 2 ושל יונקל בבחירה העבירות היה גדול יותר, פעיל ומשמעותי. בהקשר זה אצין כי אני מסכימה עם טענת ב"כ הנאשם 1 לפיה הנאשם 1 שימש למעשה כבלדר.

זאת ועוד, מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי הנאשם 2 וא' השפיעו על הנאשם 1 להציגו לתוכנית העבריתנית, בתחילה באמצעות א' ששוחחה אליו טלפונית ובמהמשך עצמםם. הם הציעו לנayette 1 לטוס לצרפת כדי לייבא את הסם, לקנות עבورو כרטיס טיסה ולקבל תמורה מעשי סך של כ-3,000 יורו.

נayette 1 מסר בהודאותו במשטרתנו כי הנאשם 2 הבטיח לו שלא מדובר במעשה מסוכן, ולכל היתר הוא יונש בגינו בתשלום קנס או יום יומיים מעוצר. למורת שבתחילתה סירב הנאשם 1 להצעה, בסופה של דבר, הסכים לייבא את הסם וביצוע את העבירות.

אף ש הנאשם 1 אחראי למעשה ויכול היה להמשיך ולסרב להצעה הפלילית, לנוכח הרקע המשפחתני הקשה בו גדל נayette 1, ולאור המצב הכלכלי כפי שתואר על ידי אימו, שנאלצת לקבץ נדבות כדי לשרוד, ניתן להבין, אף אם לא לקבל, את העובדה שנayette 1 התפתח והשתכנע לבצע את העבירות.

ב-ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12) דין בית המשפט העליון בעבירה של "יבוא סמים", ציין כי בעת גזירת העונש יש להתייחס, בין היתר, לכמות הסם וסוגו, למעמד הנאשם בשרותה הסם ולבתו הפלילי (ראו גם: ע"פ 3759/03 **תמייר נ' מדינת ישראל** (19.2.04)).

בפקודת הסמים המסוכנים אין חלוקה קטגורית בין "סמים קשים" ו"סמים קלים". עם זאת, סמים מסווג קווקאיין והרואין נחשבים בפסקה כסמים "קשים" (ע"פ 1905/12 **דהן נ' מדינת ישראל** (8.11.12) ובש"פ 8262/12 **אילדןפייק נ' מדינת ישראל** (28.11.12)), ואילו סם מסווג חשיש, הסם אותו יבא נayette 2, נמצא בקטגוריה של סמים "קלים" (בש"פ 2374/09 **מוסא נ' מדינת ישראל** (13.4.09) וע"פ 170/07 **מתיס נ' מדינת ישראל** (19.11.07))).

מדובר בכמות של כ-2 ק"ג של סם מסווג חשיש, שהינה כמות משמעותית של סם, שמכירתה יכולה להיות להניב רוחה כספי רב.

אני סבורה כי בקביעת מתחם העונש ההולם ראוי להתייחס לפסיקה שניתנה בעבירה דנן, בנסיבות דומות, ככל הניתן, לענייננו. לכן, אפרט להלן פסיקה בנושא יבוא סמים מסווג חשיש בנסיבות דומות, בהתאם לקבעותיו הנורמטיביות של בית המשפט העליון בקשר לקבעת מתחם העונש ההולם, לענייננו:

ת"פ 14-07-53897 (**שלום-ראשל"ץ**) **מדינת ישראל נ' אביטבול** (19.7.15) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הנסיבות,

בעבירה של " יצא, יבוא והספקת סמים. הנאשם, אזרח צرتת, הגיע לנמל התעופה בן גוריון, כשבמזוודהתו נשא סם מסוכן מסוג חשש במשקל של כ-3 ק"ג. הנאשם, בן 24, לא עבר פלילי קודם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים מאסר לבין 24 חודשים מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי וקנס כספי, והושת על הנאשם עונש של 12 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

עפ"א 377 (מחוזי-נצ') **מדינת ישראל נ' בר חיים** (30.6.09) - הנאשם הורשעה בעבירה של " יצא, יבוא סם מסוכן מסוג חשש במשקל של 1.926 ק"ג וכן בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית ושימוש בסם מסוכן. בהתאם לעובדות המפורטות בהכרעת הדיון, במהלך שהותה של הנאשם בהודו השתמשה בסם מסוכן מסוג חשש. חדש לפני חזרתה לישראל, החליטה ליבא לאرض חשש ולשם כך רכשה חשש במשקל של כ שני קילוגרמים, אותו חילקה למספר אריזות וטמנה אותן בתחום תפירה, אשר רכשה לצורך הסלקת הסמים, ושלחה אותה ארצתה באמצעות הדואר לכטובת מגוריה. הנאשם, בת 25, לא עבר פלילי, הודתה בעובדות כתוב האישום, חסכה זמן שיפוטי ואף השתתפה בהליך טיפולו לשם הפסקת השימוש בסמים. עוד ציין בית המשפט את הנטיות המשפחתית הקשורה, אשר הובילו את הנאשם לתחילת השימוש בסם. בית המשפט קבע כי אין מקום להימנע מהרשעה בתיק זה, וכי ענישה ראוייה בנסיבות המקירה, כולל ענישה מוחשית בדרך של השנתה מאסר בפועל. עם זאת, לאור סיכוי השיקום וההילך הטיפולי בו החלה הנאשם, החליט בית המשפט להשיט עלייה עונש של 6 חודשים מאסר שירצוו בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבנן וקנס כספי. ערעור המדינה על קולות העונש בבית המשפט המחוזי נדחה לאור שיקומי השיקום המשמעותיים, למעט לעניין תקופת צו המבחן שהוארכה לתקופה של 3 שנים.

ת"פ (שלום-רמלה) 4205/00 **מדינת ישראל נ' טובול** (16.9.01) - הנאשם יהודה והורשע בעבירה של " יצא, יבוא סם מסוכן מסוג חשש היהודי במשקל של 4.68 ק"ג, אשר הוטמןו בתחום תרמילים. הנאשם היה עבר פלילי, הכלל עבירות סמים, ושירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו, בשל ספקות שהביע בנוגע ליכולתו של הנאשם להשתקם. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס כספי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

noch כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים שיכול וירצוו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי וקנס כספי.

אין לחזור במקרה דין מתחם העונש ההולם לחומרה מגנה על שלום הציבור או לפחות מטעמי שיקום, אלא יש לקבוע את עונשו של הנאשם 1 בגין מתחם העונש ההולם, בהתאם לנטיות שאינן הקשורות ביצוע העבודות, לרבות כל הנטיות האישיות המפורטות בתסקיר שירות המבחן.

נאשם 1 ביצע את העבודות עת היה בן 18 וחצי. ההחלטה קבעה כי במסגרת גיל זו מוצדק ליתן משקל מיוחד לשיקומי השיקום, במיוחד במקרים בהם ניתן לראות אופק שיקומי-טיפול. עם זאת, יש להציג כי גיל צעיר כשלעצמו אינו מצדיק הימנעות גורפת מהטלת העונש ההולם, לרבות עונש מאסר. כמו כן, יש לקחת בחשבון את נטיותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם 1. אף שבית-המשפט נתקל פעמים רבות בנאים בעלי רקע משפחתי מורכב, המציגות בה גדל הנאשם 1 קשה באופן חריג וייחודי.

נאשם 1 נעדר עבר פלילי. הוא הודה בעבירות שיויחסו לו מיד עם תחילת חקירתו במשטרה ואמר כי עשה טעות וכי הוא, לדבריו, "יותר מצטער". נאשם 1 שיתף פעולה בחקירה והעובדות שמסר בהודאותו, הן העבודות ש郿ורטות בכתב האישום. הפרטים שמסר נאשם 1 והעימות שנערך בין לבן נאשם 2, הם אשר בסופו של יומם גם קשו את המעורבים האחרים ואפשרו את העמדתם לדין. מעשי אלו של נאשם 1 גרמו, ככל הנראה, למעורבים האחרים להודאות במינויחס להם, וכן נחסר זמן שיפוטי יקר בשני התקקים.

בפסקה נקבע כי יש להקל בעונשו של מי שבוחר לשיתף פעולה בחקירתו במשטרה, כדי לTAGMAL ולתמוך בכך שהבחירה בנקיטת דרך זו תהיה כדאית (ראה דברי כב' השופט מלצר ב-ע"פ 1224/14 ו-14/206 **שורצפל נ' מדינת ישראל** (7.7.14)).

יודגש כי נאשם 1 חזר על הودאותו גם בפני שירות המבחן ובבית המשפט וחסר זמן שיפוטי יקר.

נאשם 1 שוחרר בתנאים מגבלים למעצר בית בדעתו, היה נתון בתנאים אלו של מעצר בית הכלל שעוט התאווררות זמן ממושך, לא הפר את התנאים ולאקח חלק בקבוצה לעצורי ביפויו בית בפיקוח שירות המבחן.

אף כי לפי הפסקה, באיזון בין האינטרס הציבורי ונסיבות האישיות של נאשם בעבירות הסמים, מרכז הקובל בעת גזירת הדין הינו האינטרס הציבורי, ואילו השיקולים האינדיבידואליים הם בעלי משקל משנה, (ראה ע"פ 11469/05 **מדינת ישראל נ' עיש** (16.5.06))), אני סבורה כי כלל הנسبות שפורטו מצדיקות העמדת עונשו של נאשם 1 בתחום מתחם העונש ההולם, תוך אימוץ המלצת שירות המבחן ואי שליחתו למאסר בפועל.

בעניינו של יונקל, במסגרת ת"פ 16-09-68062 של בית משפט זה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו עתרו במשפט להשתתף עונש של 15 חודשים מאסר, הכול הפעלת מאסר מוותנה למשך 5 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. ביום 15.11.16 בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון, גזר על יונקל 10 חודשים מאסר, הורה על הפעלת המאסר על תנאי בגין 5 חודשים במצטבר, סך הכל הושתו על יונקל 15 חודשים מאסר שיחשבו מיום מעצרו, מאסרים על תנאי וקנס כמוסכם.

על נאשם 2 הושתו 10 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

אצין כי גם יונקל וגם נאשם 2 הינם נאשמים צעירים, בני 18.5 - 19 בלבד.

אני ערה לגורמי הסיכון המפורטים בתסaurus השירות המבחן, לרבות העובדה ששירות המבחן התרשם כי נאשם 1 אינו עր לחומרת מעשיו ולהשלכות התנהגותו הבועיתית ועשוי להמשיך להיות השפעת גורמים שליליים. יחד עם זאת, אני סבורה כי אין בכך להכריע את הcpf ולגרום לתוצאה לפיה העונש ההולם הינו שליחתו למאסר אחורי סORG ובריה. נכון להיום, לא גובשו אצל נאשם 1 מאפיינים עבריניים, הוא מבטא רצון לעורר שינוי בהנהגתו ולהשתלב בטיפול, ויש לקוחות כי שילובו של נאשם 1 בטיפול יסייע לו בהתמודדות עם מצבו ויפחית את הסיכון להישנות עבריות.

כל שנאשם 1 לא יצליח לשיתף פעולה עם שירות המבחן תחת צו מבחן או יבצע עבירות נוספת, הרי שישוב בבית המשפט, וזאת מידת ההתחשבות בו תהיה שונה.

יש מקום להטיל על נאשם 1 מאסרים על תנאי משמעותיים ומרתייעים, וזאת על מנת לצמצם את הסיכון להישנות עבריות. מאותן סיבות, אני סבורה כי יש להטיל על נאשם 1 עונש של פסילת רישון, עונש שלא הוטל על יתר המעורבים, שכן, בשונה מהם נאשם 1 אינו נשלח לריצוי למאסר בפועל.

בהתאם להוראות תיקו 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ח'), בקביעת סכום הקנס ופריסתו לתשלומיים יש להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של נאשם 1, בעובדה כי היה נתון במעטר בית ולא יכול היה לעבוד, וכן בכך שהוא נשלח לבצע עבודות שירות. נכון זאת, מצאתי לנכון לקבוע קנס נמוך וסכום התחריבות גבוהה.

סוף דבר

7. לאחר ש שקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים כדלקמן:

א) מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 10.9.17 בשווים עמותה לשיקום תעסוקתי, רוחב המסלג 43 נתניה, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בעבר כי חול המועד נאשם 1 יועסק במקום העבודה גם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בכלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם 1, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבריות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

עוד הובהר לנאשם 1 כי כחלק מתנאי העבודות השירות עליו למסור דגימות שניות כפי שיידרש על ידי הממונה על עבודות השירות, שיצביו על ניקיונו מסוימים. אם תגלה מעורבות פעליה, בין בגלו סם ובין בניסיון לזייף דגימת שניות, הדבר יהיה הינה הפרה של תנאי העבודות השירות.

על נאשם 1 להתייצב בתאריך 10.9.17 בשעה 00:08 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, ונאשם 1 לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסווג פשוט.

ג) מאסר על תנאי למשך חודשים, ונאשם 1 לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסווג עוון.

(ד) קנס כספי בסך 3,000 ל"נ או 15 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-10 תשלום חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.8.17 וב-1 לכל חודש לאחריו.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מייד.

לביקשת הנאשם, יקוז סכום הקנס מהפקדה בתיק ה-מ.ת 16-09-68075, ככל שהופקדה על ידי הנאשם ובאי מניעה חוקית, לרבות עיקולים, והיתרה, ככל שקיים, תוחזר למפקיד.

(ה) נאשם 1 וחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ שלא עברו בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים המsocנים מסוג פשע. לא תחתם התחייבות תוך 7 ימים, "אסר למשך 7 ימים.

(ו) אני פוסלת את נאשם 1 מלקביל ומלהחזיק רישון נהיגה במשך 5 חודשים, פסילה בפועל. נאשם 1 יפקיד את רישונו בנסיבות בית המשפט לאלאר או אישור כי אינו מחזיק ברישון נהיגה.

(ז) אני פוסלת נאשם 1 מלקביל ומלהחזיק רישון נהיגה במשך 10 חודשים, פסילה על תנאי, והנאשם 1 לא ישא בעונש זה אלא אם עברו בתוך שנתיים מיום תקופת הפסילה בפועל כל עבירה על פקודת הסמים המsocנים.

(ח) נאשם 1 יעמוד בפיקוח של קצין מבחרן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפול, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

נאשם 1 מזוהה על-ידי בית-המשפט כי אם לא י מלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהוא או עברו עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית-המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש, ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שנגזר עליו.

נאשם 1 יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס, ולצורך חתימה על התחייבות הכספית והפקדת רישון הנהיגה שלו או אישור לפיו אין לו רישון נהיגה.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

المذكورة تسلّح عوّة بذر الدّين لممونة على عبودات الشّيروت بشّبّه وشّيروت المבחן.

ניתן והודיע היום כ"ג תמוז תשע"ז, 17/07/2017 במעמד הנוכחים.

שiryli דקל נוה , שופטת

הוקולד על ידיליאתא בזו